

नास्य देवा न गन्धर्वा नासुरा न च राक्षसाः ।
 कर्तुमारोपणं शक्ता न कथं नु हि मानवाः ॥ १ ॥
 धनुषस्तस्य वीर्यं हि जिज्ञासन्तो महीक्षितः ।
 न शेकुरारोपयितुं राजपुत्रा महाबलाः ॥ १० ॥
 तद्गुणैर्नरशार्दूल मेथिलस्य महात्मनः ।
 तत्र द्रव्यसि काकुत्स्थ यज्ञं च परमाद्भुतं ॥ ११ ॥
 तद्धि यज्ञफलं तेन मेथिलेनोत्तमं धनुः ।
 याचितं नरशार्दूल सुनाभं सर्वदेवतेः ॥ १२ ॥
 आयागभूतं नृपतेस्तस्य वेश्मनि राघव ।
 अर्चितं विविधैर्गन्धैर्धूपैश्चागुरुगन्धिभिः ॥ १३ ॥
 तथेत्युक्त्वा ततो रामः प्रयातुमुपचक्रमे ।
 विश्वामित्रपुरोगेस्तेर्महर्षिभिरुदारधीः ॥ १४ ॥
 विश्वामित्रो ऽथ भगवान् आमन्त्र्य वनदेवताः ।
 उवाचेदं ततो वाक्यं प्रियासुर्मिथिलां प्रति ॥ १५ ॥
 स्वस्ति वो ऽस्तु गमिष्यामि सिद्धः सिद्धाश्रमादहं ।
 उत्तरे जह्नुवीतीरि हिमवतं शिलोच्चयं ॥ १६ ॥
 प्रदक्षिणमुपावृत्य ततः सिद्धाश्रमं मुनिः ।
 उत्तरां दिशमुद्दिश्य प्रस्थातुमुपचक्रमे ॥ १७ ॥
 तं व्रजन्तं मुनिवरमन्वीयुरनुसारिणः ।
 शकटीशतमात्रं च प्रयाने ब्रह्मवादिनः ॥ १८ ॥